

HISTÒRIES DE TRANSARDÀNIA (i VI): "El Procés" (+Epíleg final)

Un relat de: [Gabriel Boloix Torres](#)

HISTÒRIES DE TRANSARDÀNIA VI

EL PROCÉS

Escena 1

(S'obren ràpidament els llums.Veiem el Tinent Vexamolt i na Salome brindant plegats amb una copa de vi.)

Salomé: Xim! Xim!(brinden) Tot ha anat perfecte,oi?

Tinent Vexamolt: Fins ara sí. Ara, només ens falta el procés del judici, la mort del teu oncle i tot serà nostre.

Salomé: Per fi, s'haurà acabat aquesta lluita.Estic apunt de fer justícia a la memòria del meu pare,el Príncep Tiburci. Tot això li pertanyia al meu pare i ara, em pertany a mi.

Tinent Vexamolt: I també a mi, estimada. El teu pare em va prometre moltes coses i potser ara, les aconseguiré.

Salomé: Així ho espero.

Tinent Vexamolt: Aniré a veure que fa aquell desgraciat d'en Jan Truffó.(desapereix.Fosc)

Escena 2

(S'obren rapidament els llums. En Jan es troba mig adormit al terra. Entra furiós en Vexamolt.)

Tinent Vexamolt: Desperta't, inútil!

Jan:(es desperta i s'incorpora) No us en sortireu tant fàcilment. Tinc el suport de la gent del poble.Ells han dipositat la confiança en mi.Ells em creuran.

Tinent Vexamolt: Calla! Ningú et creurà. La gent del poble està amagada, espantada. Ningú mourà un dit per defensar-te.

Estàs acabat!

Jan: Sóc innocent!

Tinent Vexamolt: Ah, me n'oblidava...tens una visita.

(El Tinent marxa.Apareix Clementina)

Jan: Clementina!

Clementina: Oh, Jan, que t'han fet?

Jan: Sóc el cap de turc de tot una conxorxa.

Clementina: Ja ho sé. Ho sé tot.La Maria m'ho ha explicat tot.

Jan: Tinc por. Tinc por que els jutges estiguin subornats per la Salomé.

Clementina: No et preocupis, amor meu, lluitaré per què surtis d'aquí i tornis a ser lliure.La Revolució ha fracassat, però nosaltres encara podem seguir lluitant!

(S'abracen. Fosc)

Escena 3

(S'obren ràpidament els llums.Ens trobem al mercat. Veiem un parell de parades destrossades. Pocs aliments. Una de les venedores plora.)

Venedora 1: S'ha acabat. Sóc vella. Ja no tinc res.

Venedora 2: Res tornarà a ser com abans. No hi ha en René, ni en Lluís, ni ningú. Tots són morts.

Venedora 1: Demà plegaré. No puc continuar així. Ningú ve a comprar. Estic acabada.

Venedora 2: No ploris més, no ploris...recordes la profecia del vell?

Venedora 1: Tot era mentida.

Venedora 2: No, no era mentida.Jo encara guardo una mica d'esperança. D'aquí un temps s'obrirà un període nou d'esperança.

(Apareix Clementina i Maria)

Clementina: Tens raó. I nosaltres l'hem d'obrir. I per això he vingut. Per demanar-vos el vostre suport popular en el judici contra en Jan.

Maria: Hem de continuar.

Venedora 1: Compteu en mi!

Venedora 2: I en mi!

Clementina: En Jan és innocent. I vosaltres ho sabeu perquè el coneixeu bé, oi?

Venedora 1&2: Sí, sí és innocent!

Totes a l'hora: Innocent! Innocent!

(Fosc)

Escena 4

(S'obren ràpidament els llums. En una tarima hi ha el jutge. En una altre hi pugen els testimonis. En un banc hi ha en Jan emmanillat amb un advocat. A l'altre banc hi ha el fiscal de l'Estat.)

Jutge: S'obre la sessió.(dona un cop amb la massa) El cas: l'Estat contra Jan Truffó.El Fiscal té la paraula.

Fiscal: Gràcies, senyoria.Avui jutgem a Jan Truffó per les seves activitats tèrboles i clandestines. Activitats, que

en l'època de crisi de l'imperi provoquen grans desastres socials. Activitats que han portat a la mort de molts civils i militars com la matança de l'altre dia davant el Palau Reial.

Per fer-nos un perfil més exacte de l'acusat crido a declarar una de les clientes habituals al mercat.

(Apareix una de les clientes. Puja a l'estrada.Fa el jurament)

Com descriuria l'acusat?

Clienta 1: El descriuria com un noi rebel, inquiet, desobedient que es dedicava a promoure unes estranyes idees d'alliberament nacional.

Fiscal: Afirmaria que el senyoret Truffó ha protagonitzat aldarulls públics?

Clienta 1: Sí, ho afirmo.

Fiscal: Afirmaria que estava molt involucrat en l'Organització per l'Alliberament de Transardània?

Clienta 1: Sí, ho afirmo.

Fiscal: Té coneixement que aquesta organització realitzava actes violents?

Advocat defensor: Protesto! No estem jutjant l'O.A.T.! Estem jutjant si el meu client és el culpable d'organitzar la matança de davant el palau.

Jutge: Protesta denegada.

Fiscal: Contesti, si us plau...

Clienta 1: No ho sé.

Fiscal: No ho sap o no ho vol dir?

Clienta 1: Abans de la matança davant el palau jo no li conec cap acte violent.

Fiscal: Cap més pregunta.

Jutge: El seu torn defensor.

Defensor: Afirmo que ha provocat aldarulls públics? Em pot dir quins?

(La clienta 1 no contesta)

Defensor: Molt bé, cap més pregunta.(La clienta1 desapareix)

Fiscal: El segon testimoni és S'altesa Reial Na Salomé d'Estènia.

(Apareix correns en Tutto.)

Jutge: Qui la deixat entrar?

Fiscal: No ho sé.

Defensor: No, no ho sé...

Tutto: (cansat) He trobat a la Cala Sagrada el cos de la princesa Salomé!

Fiscal: (aluscinat) Queeè?

Defensor: Com?

Jan: No, no pot ser...

Jutge:Silenci! Davant tal fet s'ha suspèn la sessió.

Escena 5

(S'obren rapidament els llums. El Tinent entra donant empentes a la Salomé. Ens trobem a la cala Sagrada)

Tinent Vexamolt: M'estic cansant, Salomé, m'estic cansant...

Salomé: No hi puc fer-hi res.

Tinent Vexamolt: El teu oncle porta moltes setmanes al llit.El procés d'en Jan Truffó serà lent i llarg.No podem continuar així!

Salomé: Que vols? Que mati el meu oncle?

Tinent Vexamolt: Per què no?

Salomé: No puc.

Tinent Vexamolt: Ets feble, dèbil, estúpida...sempre ho he sabut. En el fons governar tot un imperi et ve gran.

Salomé: Calla! No em parlis així!

Tinent Vexamolt: Ara no et pots fer enrera.

Salomé: Ja ho sé.

Tinent Vexamolt: Vull una resposta. Quan torni vull una resposta. Vull saber si hem de matar el teu oncle o si cal esperar més.

Salomé: No hi ha resposta. No el mataré pas jo el Rei. No vull tacar-me de sang. Massa que m'he tacat.

Tinent Vexamolt: Tens por?

Salomé: No, no ho sé.Sí, potser, sí...potser hem anat massa lluny.

Tinent Vexamolt: I si no el mates tu qui el matarà?

Salomé: Calla! No et vull sentir més! Com m'exculparia? eh!

Tard o d'hora algun bocamoll diria que he sigut jo.No, no penso fer-ho. Això, no!

Tinent Vexamolt: Ets feble, estúpida, bleda, idiota, no serveixes per res! (s'apropa a ella amenaçador i l'agafa pel coll) Vull una resposta. Quan torni vull una resposta. Si no me la dones, et mataré. (i marxa)

Salomé: (angoixada, desesperada) On hem arribat? On he arribat? Hem arribat massa lluny. Sóc un monstre!

Una assassina! M'he aprofitat de tothom i he culpant gent innocent com el pobre Jan. I ara, m'adono que en Vexamolt també m'ha utilitzat a mi. Que idiota! Que desgraciada! M'està torturant i m'acabarà matant. Però, no,no,no li donaré aquest plaer, a ell, el més gran dels assassins de l'Imperi.

(Puja a una roca i abans de llençar-se daltabaix, crida ben fort) Déu meu, perdona'm! (I es llença daltabaix)

Escena 6

(Tornem a ser a la sala del judici. Els llums s'han obert rapidament. Els mateixos protagonistes d'abans.)

Jutge: Davant la impossibilitat de fer testificar na Salomé, senyor fiscal, els seus testimonis s'han acabat?

Fiscal: Per ara, sí.

Jutge: Advocat defensor, el seu torn...

Defensor: Senyor, fiscal, els seus testimonis, perdoni'm que li ho digui així, són de pa riure: clientes, beates, gent que diu això i gent que diu això altre...i un testimoni reial mort. Tot això no ens duu enlloc. Ara, faré pujar a l'estrada na Clementina Totpes Benet, companya sentimental de l'acusat.

(La Clementina entra. Puja a l'estrada. Fa el jurament)

Senyoreta Totpes, on era el seu company el dia dels fets?

Clementina: En Jan era en mi. Passejarem pel parc. No volia estar aprop del Palau reial.

Defensor: Per què?

Clementina: Per què ell sabia que en Pierre, el seu germà n'havia organitzat una de grossa.

Defensor: Cap més pregunta.

Jutge: Senyor Fiscal?

Fiscal: Sí, senyoria. I, senyoreta Totpes com sabia el seu company que en passaria una de grossa? Ell n'havia de prendre part?

Clementina: Ho sabia, tal com he dit abans pel seu germà Pierre. Ell ho sabia, però estava en contra d'aquella operació. No hi volia prendre part.

Fiscal: Cap més pregunta.

(Clementina marxa)

Defensor: Crido el Tinent conegut com Vexamolt.

(Apareix. Puja a l'estrada. Fa el jurament)

Tinent, vostè hi era el dia dels fets, oi?

Tinent: Sí, hi era.

Defensor: Va veure l'acusat?

Tinent: No ho sé. No ho recordo.

Defensor: El va veure o no el va veure?

Tinent: És clar que el vaig veure. El vaig veure com l'arrestaven els meus soldats.

Defensor: Jo no he preguntat això? Jo li he preguntat si durant els fets, la batalla, els trets, ell hi era?

Tinent: Bé, no...no hi era. Però, això no treu que hi estigués emmerdat.

Jan: (esclata) Mentider! Jo no hi estava emmerdat amb la manifestació que va organitzar el meu germà. Ho saps prou bé!

Jutge: Silenci!

Defensor: Cap més pregunta.

Fiscal: Coneix bé el senyoret Truffó?

Tinent: Sí, puc dir que sí. Conec bastant bé la seva família.

Be, volia dir, el que en queda de la família. Ha, ha, ha!

Jan: (s'aixeca) Senyoria, no permetré que ningú rigui de la meva família ni menys ell que és part culpable de la mort de ma mare, que va ordenar l'afussellament de mon pare i que estic segur que va intervenir en la mort de mon germà.

Jutge: Senyor Truffó, avui no jutgem el Tinent, el jutgem a vostè...i la seva implicació en aquells fets.

(Apareix Maria)

Maria: Senyoria, vull parlar...

Fiscal: Pe...però, si no està en la llista de testimonis!

Defensor: Cap inconvenient!

Fiscal: No pot parlar, no és cap testimoni!

Jutge: Faci el favor de callar! (S'aixeca) Aquest imperi nostre és decadent.

La justícia és decadent. Aquest procés és decadent. No hi ha prou testimonis, ni proves, ni fets concloents que culpin aquest home. Per tant, sense que serveixi de referent, deixaré parlar aquesta noia, perquè estic segur que té alguna cosa important a dir.

(Tots callen. El Tinent Vexamolt baixa de l'estrada. Maria puja a l'estrada)

Maria: Senyoria, jo vaig presenciar una part dels fets. Vaig arribar quan el meu company, en Pierre, s'estava morint. Vaig veure com Na Salomé d'Estènia portava una pistola i volia matar el meu xicot. Jo li ho vaig impedir. Em va colpejar. Em vaig quedar inconscient al terra. Lena, una coneguda meua i bona companya dels civils morts en els fets va fer unes fotografies. No tinc massa clar perquè les va fer. El fet es que aquestes fotografies

són un reportatge clau per demostrar que en tot la batalla Jan Truffó no hi era present. Tota la gent del poble coneix bé el tarannà d'en Jan Truffó i tothom sap que s'havia oposat des d'un primer moment a aquesta manifestació sagnant.

Vull demostrar la innocència d'en Jan Truffó amb aquestes fotografies. Per sort, em vaig recuperar ràpid del cop. Em vaig aixecar del terra i li vaig poder prendre la pistola a na Salomé, la qual havia previament colpejat i deixat inconscient a Lena amb la mateixa pistola. Aquestes fotografies rebel·len que la difunta Salomé no portava la pistola perquè sí. Els revolucionaris són culpables d'haver matat soldats i alts carrecs militars i els militars són culpables d'haver matat civils revolucionaris sense escrúpols com en Vexamolt que en les fotografies es veu com dispara sense pietat a Pierre Truffó i com després es trobà amb na Salomé que va rematar la feina. No conec quins eren els interessos de na Salomé i d'en Vexamolt. Però sé que són part implicada també en aquesta matança.

(Tots callen. El jutge es mira detingudament les fotografies.)

Tinent Vexamolt: Tot això és una conxorxa contra mi. Jo només feia la meua feina de militar. No feia res més.

Jutge: Com a màxima autoritat judicial d'aquesta sala i davant les proves irrefutables d'innocència d'en Jan Truffó... declaro lliure i sense carrecs a en Jan Truffó.

(Entra Clementina contenta, Maria també fa un crit d'alegria. Clementina, Maria, en Jan i l'advocat defensor s'abracen)

Jutge: Davant els indicis que aquestes fotografies culpen directament al Tinent obrirem una investigació per saber el grau de culpabilitat davant tals fets.

Tinent Vexamolt: (histèric) No, no, no...això no pot ser!

A mi no m'investigarà ningú, no aniré a la presó! No penso pagar les culpes per treure els draps bruts de l'imperi!

Jutge: Guàrdies! Detinguin aquest home!

(Treu una pistola. Dispara a l'aire tres trets. Tots s'ajupen a terra menys el jutge.)

Vostè, jutge de merda no és ningú per obrir-me una investigació. (I el dispara i el jutge cau estès a terra.) I tu, fiscal de merda, moriràs per incompetent! (el dispara i el mata)

Defensor: Guàrdies! On són els guàrdies! Fumant-se un cigarret potser?

(Apareixen dos guàrdies amb dues pistoles. En Vexamolt els hi dispara dos trets. Maria corre cap a una de les dues armes)

Maria: No acabaràs amb nosaltres, malparit! Portes molt de temps fent mal, massa...

Clementina: NO el matis!

Maria: Ho haig de fer! Haig de venjar en Pierre!

Clementina: No ho facis! Atura't! No vull que et converteixis en una assassina!

Tinent Vexamolt: (amenaçador) Fes-ho! Va, vinga, fes-ho! No et quedis amb les ganes! Fes-ho! La novieta del revolucionari em vol matar! Ha, ha, ha...

(Maria dispara i li fereix el braç. En Vexamolt dispara i mata a Maria. Clementina plora desconsoladament. En Jan el mira amb ràbia. Apareix Tutto per darrera i li apunta el cap)

Tutto: Tu, desgraciat, vas matar a l'única persona que m'ha estimat en aquest món, en Luigi! Ara, moriràs d'una vegada!

Tinent Vexamolt: Ho sento, marrec, no et donaré aquest plaer.

(S'apunta a la boca i es dispara. Cau estès a terra.)

Jan: Per què? Per què? Per què tanta violència?

(Fosc)

*****

LLUMS DESPRÉS DE LA REVOLUCIÓ (EPÍLEG FINAL)

(Uns dies després del judici)

|

(De fons sentim soroll de vent. S'obre un focus. Il·lumina al Cardenal. Va vestit com un frare i amb una maleta.)

Cardenal: Us he vingut a buscar per avisar-vos que aneu ràpidament cap al Palau Reial. El Rei està apunt de traspasar, li he donat l'extremunció i la seva última voluntat és parlar amb vosaltres...

(S'obre un altre focus. Il·lumina en Jan i la Clementina)

Jan & Clementina: Il·lustríssima!

Cardenal: (amb veu de cansat) No, fills meus, no...s'ha acabat l'època de bisbe, cardenal, primat i il·lustríssimes. En Martí em va ajudar a veure-ho clar: encara que semblava mentida, he estat massa anys allunyat de Déu. Només pensant en recepcions, cerimònies, prínceps, princeses i en el fons de tot massa poder i corrupció que no m'ha dut enlloc. Sóc un vell rondinaire. Marxo. Marxo lluny d'aquestes terres on ningú em coneix. Potser aniré al continent, a les muntanyes properes al riu Ultra. El profeta tenia raó. La profecia s'ha complert. Neix un nou cicle. Vosaltres sou els escollits.

Jan & Clementina: (sorpresos) Nosaltres?

Cardenal: Exacte, vosaltres sou aquells que heu començat a construir la Transardània del demà.

(En Jan i la Clementina davant tal revel·lació no saben que dir)

Cardenal: Adéu, fills, adéu per sempre!

II

(Fosc.S'apaguen els dos focus i s'encén ràpidament un gran focus que il·lumina el llit on agonitza l'emperador.)

Rei Patrocini: Veniu, si us plau, apropau-vos...(en Jan i la Clementina s'apropen) Els meus dies estan apunt d'acabar-se. L'imperi s'ha ensorrat. Les illes del Nord, del Sud, de l'Est i l'Oest s'han independitzat. Només queda Transardània sota les meves mans. Ara totes les illes de l'imperi seran lliures. Els meus dies estan apunt d'acabar-se. Estic sol. He acabat sol. La foscor impregna tot el que veig. Això és el meu final. El final del meu règim. Ara, sóc conscient que he fet mal a molta gent. Com he pogut ser tant cruel?

Jan: No, majestat, no, no era vostè. Potser en el fons del fons del seu cor vostè és bo. Ha sigut la gent que l'ha acompanyat fins aquest moment que s'han aprofitat de vostè i d'aquest imperi.

Rei Patrocini: Com ho pots dir això? Jo he permès que visquessin un munt de persones que en nom meu i del meu règim ha exterminat persones innocents. Com pots dir que sóc bo? Sota aquest règim assassí han mort la major part de la teva família i el teu pare, Clementina, el teu pare, fidel servidor i gran home. Vull morir amb la consciència tranquil·la, però, no puc.

Clementina: No es preocupi, majestat, vostè ja ha fet tot el que havia de fer.

Rei Patrocini: Escolteu-me bé...Amb mi mor un cicle. I vull que vosaltres n'obriu un altre. Que el passat que en mi es mor serveixi de lliçó per crear un nou futur.

Jan & Clementina: Sí, Majestat.

Rei Patrocini: Escolteu-me bé...vull que la gent de Transardània sigui lliure i feliç.Vull que a partir d'ara la llibertat, la justícia, i la pau sigui un valor creixent a casa nostra.Vull que construïu un país nou, lliure i democràtic. Vull que vosaltres us encarreguen que tot això és faci...

Jan & Clementina: Sí, majestat.

Rei Patrocini: Tot s'ha acabat. Déu meu, perdoneu-me!

(I dit això es mor.Fosc)

III

(Es tornen a obrir els focus.En Jan i la Clementina asseguts un al costat de l'altre mirant l'horitzó. Un fort vent se sent com a soroll de fons.)

Jan: Tina?

Clementina: Què?

Jan: No ho sents?

Clementina: El què?

Jan: Aquest vent.

Clementina: Si que el sento. Fa estona que el sento.I m'agrada.

Jan: És un vent nou. Alliberador. Sembla com si esborrés totes les boires, núvols i tot allò que durant tant de temps ha amenaçat Mercadal.Ara som lliures. Lliures de veritat.No m'ho puc creure. No m'ho acabo de creure.Sembla mentida.No és cap somni, oi?

Clementina: No, estimat, saps perfectament que no és un somni.

Jan: Sembla com si hagués passat tant de temps.

Clementina: Abraça'm! Petoneja'm! Dona'm forces per començar aquesta nova era.(S'abracen)

Jan: Aquesta victòria és nostra i és de tots.Estic segur que hi ha gent que voldria saborejar aquest moment que estem vivint tu i jo.

Clementina: Potser sí, pero ara, només quedem tu i jo i un nou demà incert i al mateix temps engrescador.Tu i jo som el pont d'un cicle a un altre. Demà mateix ja podem convocar la gent per començar crear una nova Assemblea Nacional on hi estiguin representats tots els grups. Potser tu en seràs el nou President...

Jan: Ara, tu i jo no som res. Si el poble m'escolleix seré el que vulgui el poble. Recorda que som els hereus d'un munt de generacions i gent que ha estat lluitant perquè aquest moment fos real.Nosaltres només som el pont d'un cicle a un altre.Som transmissors d'unes idees d'un cicle a un altre. Som els creadors del futur dels nostres fills.

Clementina: Fills? Oh, fills? No hi havia pensat mai!

Jan:(s'hi apropa i l'abraça) I per què no?

(Es fan un llarg petó)

Jan: Sents aquest vent? T'agrada aquest vent?

Clementina: Oh, sí, m'agrada.

(Es fan un llarg petó mentre els focus es van apagant.Sentim un fort vent de fons. Fosc)

FINAL